

ХРАМОВЕ ЧУДО ХІМЕНИ

Гленда Мендес де Лопес
(Ґрунтується на реальних подіях)

Хімена нервувала. Але вона знала, що Господь їй допоможе.

Ця історія сталася у Гватемалі.

Хімена залізла в машину і пристебнула ремінь безпеки. Вона з батьками їхала до храму. Вперше у житті вона збиралася виконувати храмові хрищення. Татусь мав христити її за деяких предків. Хімена не могла дочекатися!

Але раптом Хімена дещо згадала і відчула паніку. "Тату, — сказала вона, — а як же мій насос?"

У Хімени був діабет 1-го типу. Щоб добре почуватися, вона постійно носила

маленький прилад, який називався інсуліновим насосом і допомагав контролювати рівень цукру в її крові. Якщо вона надто довго його не носила, то відчувала слабкість.

"А мені дозволять носити його у храмі? — запитала Хімена. Її серце калатало. — А як бути, коли я спускаю у воду?"

"Все буде добре, — сказав тато. — Ти можеш носити його, доки не настане час заходити у воду. А щойно ти вийдеш з води, мама допоможе тобі вдягнути його знову".

Мама кивнула. "А якщо тобі стане зле під час виконання хрищень, просто скажи татові і ми зупинимося". Мама стиснула її руку: "Ми весь час будемо з тобою".

"Гаразд", — сказала Хімена. Вона все ще нервувала. Але мама і тато трохи її заспокоїли.

Коли вони приїхали, Хімена тримала маму і тата за руки, йдучи до храмових дверей. Щойно вони зробили крок усередину, Хімена відчула тепло і спокій. Вона знала: так Святий Дух казав їй, що Небесний Батько допомагатиме їй, навіть якщо вона й досі нервує. Все буде добре, як сказав тато.

Хімена перевдягнулася у білий одяг. Тоді мама допомогла їй зняти насос. "Це лише на декілька хвилин", — сказала мама. Вона обійняла Хімену.

Хімена увійшла у воду. Тато чекав на неї. Він простягнув руку і допоміг їй спуститися сходами.

Тато промовив христильну молитву і занурив Хімену під воду. Виринувши на поверхню, Хімена усміхалася. Вони виконали ще декілька хрищень.

"Ти добре почувашся?" — прошепотів тато їй на вушко.

"Так!" — відповіла вона.

Тато охрестив її ще за декількох людей.

"Можеш ще декілька хрищень зробити?" — знову запитав він.

"Так!" — відповіла вона.

Після останнього хрищення мама допомогла Хімені вдягнути насос та перевірила її рівень цукру. Мама усміхнулася. Він був у нормі! Ніби Хімена зовсім і не знімала насос.

Потім вони перейшли до меншої кімнати. Тато поклав руки на голову Хімени. Він конфірмував її членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів за тих людей, за яких вона виконала хрищення. Тепер її предки могли приєднатися до Церкви Ісуса Христа, якщо захочуть!

На домашньому вечорі наступного тижня Хімена та її батьки обговорювали свій візит до храму. "Храм — це дім Господа, — сказав тато. — Коли ми його відвідуємо, у нашому житті можуть відбуватися чудеса".

"Які чудеса?" — запитав маленький братик Хімени, Пабло.

"Я нервувалася, тому що треба було зняти інсуліновий насос перед тим, як увійти у воду, — сказала Хімена. — Але під час виконання хрищень мені навіть не було зле. То було чудо! — Хімена усміхнулася. — І хоча мені було страшно, Святий Дух допоміг мені заспокоїтися. Це теж було чудо". ●

ІЛЮСТРАЦІЯ ЛІССИ ПЕТЕРСЕН

Коли Святий Дух допоміг тобі заспокоїтися?